

# A szombat és a vég



## SZOMBAT DÉLUTÁN

**E HETI TANULMÁNYUNK:** 5Mózes 5:12-15; Zsoltárok 33:6, 9;  
Jakab 2:8-13; 2Péter 3:13; Jelenések 14; 21:1

*„és hogy világossá tegyem mindenki előtt, mi a rendje annak a titoknak, amely el volt rejtve örök időktől fogva Istenben, aki mindeneket teremtett” (Ef 3:9, ÚRK).*

Az ember méltósága teremtettségéből fakad. Mindenkinek külön fontosságot ad az, hogy Isten egyedi módon teremt. A szemében egyaránt hatalmas érték a születendő gyermek az anyaméhben, a négy végtag bénulásban szenvedő tizenéves, a Down-szindrómás fiatal, az Alzheimer-kóros nagymama, mindannyiunknak Ő az Atyánk, az Ő gyermekei vagyunk. *„Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami abban van, mivelhogy ő mennynek és földnek ura, kézzel csinált templomokban nem lakik... És az egész emberi nemzetséget egy vérből teremtette, hogy lakozzanak a földnek egész színén” (ApCsel 17:24-26).*

Közös az örökségünk, egy családhoz tartozunk, testvérek vagyunk, akiket ugyanaz az Isten formált és alakított. A teremtés adja az önértékelésünk valós alapját. Miután a gének és kromoszómák találkozása nyomán kialakult a személyiséged egyedi biológiai szerkezete, Isten félretette azt a mintát. Az egész világmindenségben nincs még egy olyan ember, mint te. Egyedi, különleges teremtmény vagy, akiben Isten óriási értéket lát, ezért a kozmoszt megalkotó Úr magára vette az emberi testet és feláldozta önmagát érted meg a bűneidért.

## ÍTÉLET, TEREMTÉS ÉS ELSZÁMOLTATHATÓSÁG

Amennyiben az ember nem lenne több sejtek pusztán találomra összerendeződött csoportjánál, csak a véletlen termékénél, egy fejlett afrikai majomnál, kevés jelentősége volna az életünknek. Létünk céltalan, csak a fennmaradásért folytatott harc lenne a nyolcmilliárd főre becsült emberiség csupán egy tagjaként, akik a Föld nevű bolygón az élettérért küzdenek egymással. Azonban a bibliai teremtéstörténet életcél és erkölcsi tartást is ad nekünk. Isten teremtett bennünket, és majd számot kell adnunk neki a tetteinkről. Alkotónk felelőssé tesz bennünket. Abszolút értékeket állapított meg, amelyek az „erkölcsi relativizmus” korában is érvényesek.

**Olvassuk el Róm 14:10, Jak 2:8-13 és Jel 14:7 verseit! Az elszámoltathatóságra és a felelősségre vonatkozóan mi következik abból, hogy Isten ítéletet tart? Hogyan kapcsolódik össze az ítélet Isten parancsolataival és az imádat kérdésével?**

Jelenések 14. fejezetében az ég közepén repülő angyalok azt hirdetik, hogy „*eljött az ő ítéletének órája*” (Jel 14:7). Mivel Isten erkölcsi döntések meghozatalának képességével teremtett meg bennünket, felelősek vagyunk a választásainkért. Amennyiben csak öröklött tulajdonságok és a környezet termékei, sejtek véletlenszerű csoportosulásai volnánk, a tetteinket nagyrészt olyan erők határoznák meg, amelyeket mi nem irányíthatunk. Az ítélet ténye azonban arra utal, hogy van erkölcsi felelősségünk. A földi történelem kritikus idejében, az ítélet órájában Isten hív, hogy az örökkévalóság fényében hozzunk döntéseket. Az első angyal nyomatékosan felszólít: „*imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait*” (Jel 14:7), amivel kiemeli: imádatunknak az képezi az alapját, hogy Isten teremtett bennünket. Ugyanakkor a szombatünneplésünkkel bemutatjuk, hogy hisszük: Jézus méltó az imádatunkra, mivel Ő a Teremtő. Ezzel tanúsítjuk, hogy az élet minden területén Isten által elrendelt elvnek ismerjük el a Tízparancsolatot. A törvény Isten kormányzatának alapja és jellemének bemutatása, ezért ez az ítélet zsinórmértéke. A szombat parancsolatai iránti hűségünkkel elismerjük kötelezettségünket az engedelmes életre.

**Hogyan befolyásolja a viselkedésünket az, ha megértjük a teremtés jelentőségét? Öröklött tulajdonságainknak és környezetünknek milyen hatása van a napi döntéseinkre? Isten kegyelme által hogyan győzhetjük le azokat a jellemhibáinkat, amelyek nem a mi választásainkból fakadnak?**

## A SZOMBAT ÉS A TEREMTÉS

Világunknak óriási szüksége van a teremtés megerősítő üzenetére, éppen ezért adta nekünk Isten a szombatot. Az 1800-as évek közepe táján, amikor az evolúció hipotézisének szele elérte az intellektuális világot, Isten a reménység meglepő üzenetét küldte. Ezt az üzenetet tanulmányozzuk Jel 14:6-7 verseiben.

Sátán mindenféle módon igyekezett eltorzítani a teremtés fogalmát, mert gyűlöli Jézust és nem akarja, hogy megkapja a Teremtőként és Megváltóként Őt megillető tiszteletet. A szombat áll a középpontjában annak a nagy küzdelemnek, ami akörül folyik, hogy méltó-e Krisztus a Teremtőnek járó imádatra. Isten végidei üzenete az egész emberiséget szólítja, hogy térjenek vissza, imádják Krisztust, az ég és a föld Teremtőjét. Tiszteletünknek az képezi az alapját, hogy Ő teremtett meg bennünket.

**Jel 14:6-7 szakaszával összefüggésben olvassuk el 1Móz 2:1-3, 2Móz 20:8-11 és 5Móz 5:12-15 verseit! Hogyan mutatkozik meg a teremtés és a megváltás közötti kapcsolat a szombat parancsolatában is?**

A szombat az Istenben való nyugalomunk örök szimbóluma, a Teremtő iránti hűségünk különleges jele (Ez 20:12, 20). Nem önkényes, törvényeskedő követelmény, hanem éppen azt mutatja be, hogy Istenben találunk igazi megnyugvást a cselekedetek általi megváltás elképzelésétől. A szombat Istenről szól, aki elérte számunkra azt, amit mi semmiképp sem biztosíthatnánk önmagunknak. A Szentírás hív, hogy minden szombaton találjunk nyugalmat Isten szeretetében és gondoskodásában. A szombat a nyugalom szimbóluma, nem a cselekedeteké, a kegyelemé, nem a legalizmusé, a bizonyosságé, nem a kárhoztatásé, az Istenre való hagyatkozásé, nem pedig az önmagunkra utaltságé. Minden szombaton Isten jóságának örülünk, dicsőítjük Őt a megváltásért, amit csak Krisztusban találhatunk.

A szombat kapocs az Éden múltbeli tökéletessége, valamint az eljövendő új ég és új föld dicsősége között (Ézs 65:17; Jel 21:1).

A nyugalomnap visszahív a gyökereinkhez, a családjaink eredetéhez köt. Az idő kezdete óta folyamatos volt a szombatünneplés, ami a korszakokon át összekapcsol a teremtéssel. Segít emlékezni a nagyszerű igazságra, hogy Isten gyermekei vagyunk és meghitt, szoros kapcsolatra hív vele.

**Hogyan utal a szombat parancsolatára Jel 14:6-7 szakasza? Miért fontos ez a végidei üzenetünk szempontjából (lásd 2Móz 20:8-11)?**

## ALIG LEPLEZETT CSALÁS

Az ördög nem is nagyon leplezett hamisítványt vezetett be, hogy megpróbálja lerombolni a teremtés sajátos, egyedi voltát. Így hangzik, amit még közülünk is elfogadnak néhányan: Elsődlegesen Isten a Teremtő, de az életet hosszú korszakokon át hozta létre, az evolúció folyamata által. Ezzel a megközelítéssel igyekeznek összhangba hozni a „tudományos adatokat” a teremtési beszámolóval. Az állítás szerint a teremtés napjai hosszú, meghatározhatatlan időszakok voltak és évmilliárdok óta létezik élet a földön.

**Olvassuk el Zsolt 33:6, 9 és Zsid 11:3 verseit! Mit mondanak el a teremtésről ezek az egyértelmű bibliaszövegek?**

A bibliai beszámoló világos. „Mert ő szólt és meglett, ő parancsolt és előállott” (Zsolt 33:9). „Hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtett” (Zsid 11:3). Mózes első könyvének 1. fejezete kijelenti, hogy Isten hat valóságos, huszonnégy órából álló nap alatt teremtette a világot, a hetedik napon pedig megnyugodott. I. Mózes 1-2. fejezetének nyelvi szerkezete más jelentést nem tesz lehetővé. Még a hatnapos teremtést el nem fogadó teológusok is elismerik, hogy az író szándékában a hat nap alatt történt teremtés tanítása állt.

Mózes első könyvében a *napot* jelentő héber szó a „jóm”. Amikor a Bibliában a „jóm” szóhoz egy sorszám név kapcsolódik (harmadik nap, első nap stb.), az huszonnégy órára behatárolja az időszakot. Egyetlen olyan esetet sem találhatók a Bibliában, amikor a „jóm” szó és egy sorszám kapcsolata határozatlan időszakot jelölne, kivétel nélkül mindig huszonnégy órát jelent.

Továbbá ha Isten nem hat, valóságos nap alatt teremtette a világot, akkor milyen jelentősége lenne a szombatnak? Miért rendelte volna el? Abszolút értelmetlen lenne a hatnapos teremtés örök emlékének nevezni, ha eleve nem hatnapos volt a teremtés. A teremtés hosszú korszakainak elfogadásával a hetedik nap, a szombat szerepét vonnánk kétségbe, valamint a Szentírás hitelességével kapcsolatban is komoly kérdések merülhetnek fel.

A szombatot támadva Sátán Isten hatalmát vitatja. És mivel áshatná jobban alá a hatnapos teremtés emlékűnnepe, mint a hat nap alatt történt teremtés tagadásával? Nem csoda hát, hogy annyian, még keresztények is mit sem törődnek a hetedik nappal, a szombattal. Sátán ezzel készíti elő a talajt végső csalásához.

## A TEREMTÉS, A SZOMBAT ÉS A VÉGIDŐ

Az évezredekkel ezelőtt a mennyben elindult nagy küzdelem Isten hatalma körül dúl, és ma is azt éri a támadás.

**Foglaljuk össze Jel 14:7, 9 és 12 verseit, és fejezzük be az alábbi mondatokat!**

Jel 14:7 felhívás \_\_\_\_\_

Jel 14:9 komoly figyelmeztetés, hogy ne \_\_\_\_\_

Jel 14:12 bemutat egy népet, amely \_\_\_\_\_

Ezek a szakaszok világossá teszik, hogy az utolsó napokban a jó és a gonosz, Krisztus és a Sátán közötti konfliktus központi kérdése az imádat. A Teremtőt vagy a fenevadat imádjuk? Mivel a teremtés az egész hitünk alapja (hiszen minek lenne bármi értelme a hitünkben, ha nem Isten volna a Teremtő?), a teremtés örök, változhatatlan jele éppen a *Mózes első könyvének* teremtéstörténetébe ágyazott hetedik nap, a szombat (1Móz 2:1-3). Ez a legalapvetőbb tanítás legalapvetőbb szimbóluma, ennél már csak Isten maga még alapvetőbb.

Ebből következően a szombat tagadása a Teremtő Isten hatalmának az elbitorlását jelenti, méghozzá a lehető legmagasabb szinten. Sátán az egész mögé kerülve kísérli meg gyökerestől kitépni, amivel valóban Isten helyét próbálja elfoglalni (2Thessz 2:4).

Az utolsó napokban természetesen a Jézus iránti szeretetünk, a hozzá való hűségünk az igazi kérdés, és a Biblia szerint a szeretetünket a parancsolatok megtartásával fejezzük ki (1Jn 5:3; Jel 14:12). A parancsolatok közül pedig egyedül a szombat törvénye mutat rá arra, hogy Isten a Teremtő (lásd 2Móz 20:8-11). Nem is csoda, hogy az Urat és a fenevadat imádók között ez lesz az igazi választóvonal külső szimbóluma (Jel 14:11-12). Tekintettel arra, hogy minden máshoz képest mennyire alapvető a szombat jelentősége, nem is lehetne más a végső kérdés, mint a Teremtő Isten imádata.

**Sokan úgy érvelnek, hogy igazából nem számít, melyik napon tartjuk a nyugalomnapot, ha megünnepeljük. Hogyan felelhetünk erre az érvelésre a Bibliából?**

## A SZOMBAT ÉS AZ ÖRÖK NYUGALOM

A szombat menedék a fárasztó világban. Minden héten magunk mögött hagyva a világi gondokat belépünk Isten *üdülőközpontjába*, ami a szombat. A neves zsidó író, Abraham Heschel a szombatot Isten palotájának nevezi az időben. Isten mennyei palotája minden hetedik napon leereszkedik a mennyből a földre, hogy huszonnégy órára Isten behívjon bennünket jelenlétének dicsőségébe, amikor meghitt közösségben lehetünk vele.

Heschel a szombat komolyságáról, szépségéről szóló könyvében e szavakkal ír a nyugalomnap jelentőségéről: „A szombat a Paradicsom metaforája, Isten jelenlétének bizonyága. Imáinkban várjuk a messiási korszakot, ami egy szombat lesz. Minden szombat arra készít fel bennünket. Amennyiben az ember nem tanulja meg, hogyan élvezze most örömmel a szombat ízét... nem fogja tudni az örökkévalóság ízét sem élvezni az eljövendő világban.”

A teremtéskor Jézus külön lakhelyet készített számunkra, ahol menedéket találhatunk, ahol biztonságban lehetünk. A munkája elkészült. Amikor megpihenünk szombaton, megnyugszunk szerető gondoskodásában, várjuk az örök nyugalmat, ami hamarosan elérkezik az új égen és új földön.

**Olvaszuk el Ézs 65:17, 66:22, 2Pt 3:13 és Jel 21:1 verseit! A szombatünnepelés hogyan mutat előre az örökkévalóságra?**

A földet kezdetben megteremtő Isten fogja végezni az újjáteremtést is, és a szombat továbbra is örök jele marad annak, hogy Ő a Teremtő (lásd Ézs 66:22-23). A zsidók a héber *olam haba*, az „eljövendő világ” szimbólumát, előízét látták a szombatban.

Az ég közepén repülő három angyal üzenete arra hív bennünket, hogy imádjuk a Teremtőt. Ezzel ad választ a menny a 21. század sok elkeseredett, reménytelen emberének. A Teremtőre mutat, aki kezdetben létrehozta a világot, a Megváltóra, aki majd mindent újjá tesz az ítélet és minden bűn eltörlése után. „Aki a trónon ült, ezt mondta: Íme, mindent újjá teszek. Így szólt: Írd meg, mert ezek a beszédek megbízhatók és igazak” (Jel 21:5, ÚRK).

**Hogyan élhetjük meg valóban a menny előízeként a szombatot magunkban, a családjunkban?**

## TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Az az ok adott... Isten imádatára, hogy Ő a Teremtő. A mennyei liturgiában az égi teremtmények igen tömören fejezték ki ezt a gondolatot: *»mert te teremtettél mindent«* (Jel 4:11). A földön a lehető legjobban ki kell emelni Isten teremtői mivoltát, ezért mondja az angyal: *»imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait«* (Jel 14:7). Helyes az a jelzés, miszerint az angyal a negyedik parancsolat nyelvezetével igazolja az Isten imáadására szólító felhívást (2Móz 20:11)...

A Tízparancsolatban a szombat parancsa a pecsét, amely Teremtőként azonosítja Istent; ez támasztja alá, hogy mely területre terjed ki az uralma – mindarra, amit megteremtett; rámutat, hogy joga van az uralomra – mivel mindent Ő teremtett meg. A sárkánynak, ahhoz, hogy sikert érjen el, valahogy félre kell tolnia ezt az emlékünnepet” (Ángel Manuel Rodriguez: *The Closing of the Cosmic Conflict: Role of the Three Angels' Messages*. 40-41. o.).

### BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) A szombat hogyan felel az élet nagy kérdéseire: *Honnan jöttem? Miért vagyok itt? Mi az örök sorsom?*
- 2) Gondolkozzunk a teremtés csodáiról, a végtelen nagy univerzumban a saját létezésünk csodájáról! Mit tanít a teremtés tanának fontosságáról az, hogy a szombat, a teremtés elsődleges emlékünnepe kivétel nélkül minden héten eljön hozzánk (nem nekünk kell megkeresnünk)?
- 3) Dániel 3. és 6. fejezetének ihletett feljegyzésében hogyan jelentkezik az imádat kérdése? Mit találunk ezekben a beszámolóknak, ami segíthet felkészülni azokra a kihívásokra, amelyek előtt áll Isten hűséges népe a „fenevad bélyege” körüli krízis idején?
- 4) Hogyan mutathatjuk be annak, aki szerint a teremtés eszköze az évmilliókon, sőt évmilliárdokon át tartó evolúció volt, hogy ha ez igaz lenne, mennyire logikátlan volna a teremtés emlékünnepeként megtartani a szombatot?

## KÁRÁSZ IZABELLA: SZERETNÉK VISSZATÉRNI HOZZÁD

---

*(Az Istentől elment ember könyörgése)*

Nem akárhogyan,  
hanem azzal az imádsággal,  
amit nem mondtam el,  
szeretnék visszatérni Hozzád...

Nem akármivel,  
hanem azzal a könnyű, tiszta úttal,  
amit nem jártam még,  
szeretnék visszatérni Hozzád!

Nem akármért,  
hanem az égnek hívó szózatáért,  
amit nem értettem,  
szeretnék visszatérni Hozzád!

Nem, nem, nem így!  
Hanem úgy, ahogy valaha akartam,  
ahogy nem sikerült,  
szeretnék visszatérni Hozzád,

mint ki sose ment el,  
hanem MINDENKOR orcádat imádba,  
akaratom szerint!  
...Szeretnék visszatérni Hozzád...